

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnistvo in ekspedicijska, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 95.

Ljubljani v sredo 27. aprila 1892.

Letnik XX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 26. aprila.

Brez malega so skoraj vsi poslanci prišli k današnji seji, med njimi celo taki, ki se morda že danes zopet vrnejo domov. Dnevni red prvih sej je navadno brez posebnega pomena, zato se poslanci le malo brigajo za to, kar se s predsedniškega stola čita ali v dvorani razpravlja; tem živahneje pa se pozdravljajo in razgovarjajo med seboj, da zvedo važnejše politične dogodke. Glavni razgovor med desničskimi poslanci se je sukal o dogodkih na Češkem in v Bukovini.

Češki poslanci so silno razburjeni nad vlado, zlasti pa nad justničnim ministrom grofom Schönbornom, ker je ustanovil novo sodišče v Teplicah (Weckelsdorf), ne da bi bil prej deželni zbor češki vprašal za njegovo mnenje, kakor zahteva zakon. Staročeška poslanca Mattuš in Zatak, ki sta kot zaupna moža sedela v komisiji za novo okroževanje sodnijskih okrajev, sta vsled tega izstopila iz omenjene komisije, mladočeški poslanci pa so soglasno sklenili, v današnji seji državnega zbora postaviti predlog, da naj se dotična ministerska odredba prekliče, ob enem pa minister grof Schönborn zaradi prelomljenja ustave toži pri državnem sodišču. Češki poslanci se nadejajo, da bodo v tej zadevi soglasno z njimi postopali tudi staročeški poslanci, ter se hočejo ob enem oficijelno obrniti tudi do zastopnikov velikega posestva s prošnjo, da naj se jim pridružijo tudi oni. Ali to bodo komaj dosegli, ne da bi se staročeški poslanci in veliki posestniki manj brigali za pravice kraljevine češke, kakor Mladočehi, ali reč je vendar nekoliko drugačna, kakor jo opisujejo mladočeški listi. Že pred kakimi desetimi leti je deželni odbor češki, ki je bil po svoji večini mišljenja češkega,

deželnemu odboru priporočal, da naj se v Teplicah napravi novo okrajno sodišče.

Rešitev te zadeve se je pa zaradi tega zavlekla, ker se Teplice in še neki drugi kraj med seboj nista mogla sporazumeti, kje naj bo sedež novega sodišča, ali v Teplicah, ali v omenjenem drugem kraju. Če je temu tako, je deželni zastop izrekel svoje mnenje, kakor zahteva zakon, in minister ni prelomil ustave. Zato nekateri staročeški poslanci niso hoteli podpisati prej omenjenega predloga mladočeškega kluba, pač pa so bili pripravljeni reč v podobi resolucije spraviti pred državni zbor. Ravno ti pomislili utegnejo vplivati na postopanje čeških velikih posestnikov. V tem pa se strinjajo skoraj vse stranke brez razločka, da je ustanovitev posebnega sodišča v Teplicah prišla ob jako neugodnem času, ker vzbujala sum, da je to posledica nemško-čeških dogovorov, katere hoče vlada izvršiti na svojo roko ne zmeče se za druga merodajna faktorja. Ker ta odredba ugaja nemškemu prebivalstvu, trdijo češki poslanci, da je hotela vlada z njo ustrezati levičarskim poslancem in jih pridobiti za vrnavo valute, kateri so mnogi med njimi zelo nasprotni. Ker mladočeškim poslancem primanjkuje še nekaj podpisov, se predlog gledé sodišča v Teplicah danes ne izroči državnemu zboru, ampak še-le prihodnjič, ko dobé potrebno število poslancev — ki jim podpišejo ta nasvet.

Gledé dogodkov v Bukovini danes poročajo nekateri listi, da postane sekijski načelnik notranjega ministerstva baron Plappart deželni predsednik v Bukovini in da je imenovanje njegovo že dognano. Gledé grofa Paceta, ki je bil včeraj v avdienci pri cesarju, še ni nič določenega; eni pravijo, da ga pokličejo in porabijo namesto Plapparta v ministerstvu notranjih zadev, eni pa trdijo, da ostane vsaj nekoliko časa brez službe; reč se ima v nekaterih dneh pojasniti, ker bode imeno-

vanje Plappartovo skoraj razglašeno v uradnem dunajskem časniku.

Kar se tiče sedanjega zasedanja, dobro podučeni krogi trdijo, da bode dalje trajalo, kakor se je pričakovalo. Ne le da se imajo rešiti predlogi gledé dunajskih prometnih naprav, ki so bili danes razdeljeni, vlada tudi odločno želi, da naj se reši valutno vprašanje. Dotični predlogi se izročé zbornici še le prihodnji teden, odsek pa jih bo komaj rešil do konca meseca maja. V zbornico pridejo torej še le meseca junija, ki bo večinoma potekel, predno bodo rešeni, bodi si v ugodnem ali neugodnem smislu. Poljski in češki klub sta proti novi valuti, ravno tako tudi večina konservativnega kluba. Ker so tudi v liberalnem klubu mnogi in sicer merodajni poslanci proti zlati valuti, se danes pač še ne more reči, kakšen bode izid dotičnih razprav.

Po razdelitvi jako številnih peticij in vlog, ki so med počitnicami došle zbornici, bile so rešene prve tri točke dnevnega reda, potem je predsednik dr. Smolka ob dveh popoldne sklenil sejo in prihodnjo sejo napovedal za četrtek 28. t. m.

Krščanski patrijotizem.

Slovenski liberalci pri vsaki priliki poudarjajo, da so izvrstni katoličani, da nimajo ničesar zoper vero, le da obsojajo verski fanatizem, ki se skriva pod krinko „hinavskega farizejstva“. Po svojih glasilih pišejo tudi včasih na videz zelo pobožne članke. Kako devotna sta bila letošnja velikonočna članka v „Narodu“ in „Rodoljubu“.

Priprost čitatelj, ki ne opazi v članku skritih rožičkov, bi rekel, da niti duhovnik ne more lepše proslavljati vstajenja Odrešenikovega, kakor so to storili naši liberalni listi. Da imajo pri tem namen, uničevati veljavo katoliških škofov in duhovnikov, da z lažmi ljudi hujskajo proti postavni cerkveni oblasti, da se ogrevajo za „konfesijonslozno“ šolo,

Prsti v nogovicah so jeli še hitreje migati.

„Na zdravje! Kako je vam ime?“ obrnil se je h Kozeljcovu. . . . „Oh, tukaj vse pozabiš,“ rekel je, ko sta mu povedala svoje ime. „Saj sva skupaj stanovala,“ pristavil je brez vsakega izraza veselja, vprašajoč, gledajoč Vladimira.

„To je moj brat, danes je prišel iz Peterburga.“

„Hm! Jaz sem pa že doslužil,“ rekel je in nagubančil čelo. „Oh, kako je hudo! . . . Da bi že le bilo konec!“

Vzdignil je nogi in še hitreje migal s prsti ter zakril obraz z rokama.

„Pustiti ga moramo,“ rekla je šepetajoč sestra, s solzami v očeh, „jako slab je.“

Brata sta še v Severni bila trdne volje, da pojedeta v peto utrdbo; ko sta pa prišla iz nikolajevske baterije, sta se pa, kakor bi se bila pomenila, da se po nepotrebnem ne bodeta izpostavljala nevarnosti, ločila, ne da bi bila kaj govorila o tej stvari.

„Samo, kako ti najdeš, Vladimir,“ rekel je starši. „Sicer te pa Nikolajev sprejme v Korabeljno, in jutri pridem k tebi.“

Druzega nista ničesa rekla brata pri tem poslednjem slovesu. (Dalje sledi.)

LISTEK

Sebastopolj.

(Spisal Lev Tolstoj, prevel J. P.)

X.

Stopivši v prvo sobo, nastavljeno s pričnami na katerih so ležali ranjenci, in napolnjeno s težkim, zopernim in gnusnim bolniškim duhom, srečala sta dve usmiljeni sestri, ki ste jima prišle nasproti.

Zenska petdesetih let, s črnimi očmi in strogimi potezami na obrazu, nesla je obveze in pukanje, in ukazovala mlademu dečku, ki je šel za njo; druga jako lepa deklica, kakih dvajsetih let, z bledim in nežnim obrazom, ki je posebno milo gledal izpod bele čepice, z rokami v predpasnikovih žepih, šla je za staršo, in videlo se je, da se boji ostati za njo.

Kozeljcov obrnil se je k njima z vprašanjem, če ne vesta, kje je Marcov, kateremu je včeraj odtrgalo nogo?

„Ta je, zdí se mi, pri p. polku, kaj ne?“ vprašala je starejša. — „Je li vaš sorodnik?“

„Ne, tovariš!“

„Peljite ju k njemu!“ rekla je mladi sestri po francoski, sama pa je šla z dečkom k drugemu ranjencu.

„Pojdiva! . . . Kaj gledaš?“ rekel je Kozeljcov Vladimiru, kateri se vzdignivši obrvi z nekakim pomilovalnim izrazom na obrazu ni mogel odločiti, da bi ne gledal ranjencev. „Pojdiva!“

Vladimir je šel z bratom, pa vedno je še ogleđoval okrog in ponavljal, ne da bi vedeli.

„Oj, moj Bog, moj Bog!“

„On pač še ni dolgo tukaj?“ vprašala je sestra Kozeljceva, pokazajoč na Vladimira, ki je vzdihajoč šel za njima po hodniku.

„Ravnokar je prišel!“

Dobra sestra pogledala je Vladimira in zaplakala. „Moj Bog, moj Bog! Kdaj se vse to konča?“ rekla je z obupnim glasom.

Prišla sta v častniško sobo. Marcov je ležal znak. Roki goli do komolcev je bil del pod glavo. Na rumenem obrazu se mu je bralo, da le zaradi tega stiska zobe, da ne kriči od bolečine. Cela noga je bila v nogovici in molela je izpod odeje. Hitro je migal s prsti na njej.

„Nu, kako je vam?“ vprašala je sestra in s tenkimi, nežnimi prsti, na katerih je Vladimir opazil zlat prstan, privzdignila malo plešasto glavo in popravila podzglavnico. „Tovariša prišla sta vas obiskat.“

„Sevéda slabo,“ odgevoril je jezno. „Pustite, saj je dobro!“

to vse, menijo, da je prav in da se lepo podá v okviru „krščanstva“.

Sploh pa neradi slovenski liberalci razpravljajo o načelih; dobro čutijo, da je to njih najslabša stran in da izgubé mnogo vpliva med Slovenci, ako bi naravnost in očitno, kakor je to navada med možmi, pokazali svoja načela. V naglici vendar jim včasih uide kaka beseda, katera pa vse pojasni razumnemu opazovalcu.

Tako je tudi v sedanjem prepiru ob ljubljanskih mestnih volitvah „Narod“ priznal svoja brezverska, ateistična načela.

Nasproti konservativcem namreč „Narod“ v svojem ponedeljskem članku brani svojo lojalnost in svoj avstrijski patrijotizem, ter doslovno pravi: „Kar se tiče lojalnosti in avstrijskega patrijotizma, sme se pač vsak naprednjak meriti z gospodi v nasprotnem taboru, kajti mi smo neomejeno udani presvetlemu vladarju in ne priznavamo nikomur takšnih pravic, kakor Njemu, prvemu gospodu v državi, dočim klerikalni politiki od nekaj stojé na temelju dvojne oblasti v državi in radi razpravljajo o stopnjah poslušnosti, katero smo dolžni jedni pred drugo.“

Tako jasno, kakor tukaj, naši liberalci še z lepa niso izjavljali svojih načel, ki jih imajo o Bogu, o cerkvi, o državi, in sploh o javnem življenju.

V teh besedah so popolno zanič kani krščanski nazori o Bogu in državi; „Narod“ se brez pogoja uklanja načelom moderne ateistične teorije gledé izvora prava, ter trdi, da je država, oziroma nje vladar, najvišji in jedini vir vsega prava in vse oblasti. S tem se obožava državni absolutizem, kakor ga vzlasti zagovarjata moderna filozofa Schelling in Hegel. Država je, kakor Hegel naravnost pravi, „der präsente Gott“.

In na to ateistično načelo gradi liberalizem vsa svoja dela, po tem načelu vravnane so moderne države, po teh načelih določujejo se zakoni, kakor to velevalo oziri na koristi, ali kakor pravi vednostni izraz, kakor to tirja „utilitarizem“.

Načelo o državnem absolutizmu diametralno nasprotuje načelom krščanskim o državi, njenem izvoru in namenu. Kjer vlada načelo o državnem absolutizmu, ondí v državi ni vplivnega mesta ne Bogu, ne veri, ne cerkvi, to vse se porablja le toliko, kolikor zahtevajo državne koristi.

„Slov. Narod“ v omenjenih besedah tudi to izjavlja popolno jasno, ko pravi: „Mi smo neomejeno udani presvetlemu vladarju in ne priznavamo nikomur takšnih pravic, kakor Njemu, prvemu gospodu v državi!“ Da je te besede umeti tako, kakor smo omenjali, to potrjuje nastopni dostavek, ki pravi, da „klerikalni politiki od nekaj stojé na temelju dvojne oblasti v državi in da radi razpravljajo o stopnjah poslušnosti, katero smo dolžni jedni pred drugo.“

„Narod“ torej tukaj izjavlja, da on in ž njim vsi, ki se strinjajo z njegovimi nazori, ne stojé na temelju dvojne oblasti v državi in nam klerikalcem to štejejo v greh.

Katera pa je ta dvojna oblast? To je božja in svetna, cerkvena in državna oblast. „Narod“ torej ne priznava božje, cerkvene oblasti v državi, on se klanja neomejeno le prvemu gospodu, državnemu absolutizmu. Kdor pa ima taka načela, on je liberallec, brezverec, ateist, kajti tak taji Boga, kakor ga nam kaže krščanstvo, kakoršnega se je sam pokazal, ko se je vélovečil na zemlji, Boga, ki je ustvaril svet, ga odrešil, ki ga ohranjuje in vlada. Ta načela stavijo na laž Resnico samo: Sina božjega.

Naš Odrešitelj sam je Pilatu, ki se je skliceval na svojo oblast, da ga lahko obsodi ali pa oprosti, rekel: da bi ne imel te oblasti, ako bi mu ne bila dana od zgoraj. Na laž se stavijo besede Jezusove: Dajte cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je božjega; na laž se stavijo besede božje: Ni je oblasti razven Boga. Stem načelom smeš se načelno velepomembne božje besede: Bogu treba bolj pokoren biti, kakor ljudem, kar „Narod“ posebno zbadljivo pravi, rekoč, da klerikalni politiki ... radi razpravljajo o stopnjah poslušnosti, katero smo dolžni jedni pred drugo.

Po načelih „Narodovih“ torej Bog in vera in krščansko-katoliška cerkev nimajo sami pri sebi nobene oblasti; le toliko imajo pravic, ko-

likor jih jim milostno odmeri — vse-mogočna država!

Take nazore trosi „Narod“ med Slovence in vendar homo pravo zadeti, ako trdimo, da se bo „Narod“ kmalu zopet kazal vernega, katoliškega, da bo zopet ob priliki objavil kak „pomaziljen“ članek, kot pesek v oči onim priprostim dušicam, ki vkljub vsemu gromu in tresku še vedno máse ušesa in brez vsega isčajo v Slovencih brezvercev!!

Prijljmo tukaj značilne besede „Narodove“ in „perpetuam rei memoriam“, kader se nam list zopet pokaže v ovčji obleki ali kader mu bodo tako lažljivo obleko vsiljevali njegovi pristaši, tedaj se spomnimo, da „Narod“ Bogu, veri in cerkvi v državi ne prizna nobene oblasti ter da s tem stoječ na ateistični podlagi, zanikuje Boga in krščanstvo, da uči poleg praktičnega, tudi vednostni ateizem. —

Razmere med nami so popolnem jasne. Katoliški Slovenci vzlasti pa njih voditelji poznajo svoje dolžnosti; pred Bogom so odgovorni, da jih vršé z večjo iskrenostjo in trudoljubivostjo, kakor, žal, do sedaj. Sedanji časi zahtevajo junakov, borečih se nesebično za sveto stvar! Slovenski brezverci se čutijo že tako močne, da javno in vednostno razširjajo med naše ljudstvo ateistična, brezbožna načela, zato menimo, da je najhujša ura tudi za nas katoličane, da odložimo vso vnemarnost, vržemo v stran vse nepotrebne in škodljive ozire, da se združimo, organizujemo in delujemo z vsemi silami z namenom: **Slovenci si hočemo v borbi proti domačim liberalcem ohraniti svojega Boga, svojega katoliško vero in ž njim sami sebe in svoj narodni obstanek!**

Svoje zvestobe do cesarja, svojega avstrijskega domoljuba nam katoliškim Slovincem pač ni treba braniti proti „Narodu“, čegar nelojalno pisarenje je obsodil presvetli cesar sam. Kakor naši dedje, tako se verni Slovenci vsikdar držimo besed:

Bogu dušo in vest, vladarju zvestobo do smrti!

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. aprila.

Notranje dežele.

Politični položaj. Vlada naredba o ustanovitvi novega okrajnega sodišča v Teplicah (Weckelsdorfu) vzbudila je vznemirjenje ne le na Češkem, temveč tudi na Moravskem. Kakor pišejo tamošnji listi, bati se je, da se izvrše dunajske punktacije in da polagoma dobimo celó popolnoma nemško vlado. Mladočehi s svojo nespretno politiko le Nemcem gladijo pot. V pomladnem zborovanju državnega zbora se sicer ne bodo odločila še nobena važna politična vprašanja, ker za to ne bode časa, ali bati se je neugodnih prememb pozneje. Reči moramo, da ta bojazen ni neopravičena. V višjih krogih dobiva levica vedno več vpliva. Ko bi levica mej prebivalstvom ne zgubljala veljave in ko bi bila jedina, smo trdno preverjeni, da bi kmalu imeli liberalno vlado, tako se pa stvar utegne še nekaj časa odlašati.

Češko-nemška sprava. Komisija za razdelitev okrajev je malo ustavila svoje delovanje, ker sta staročeska zastopnika izstopila. Sklenili so naprositi dr. Biegra, da naznani dva druga moža, ki naj vstopita v komisijo. Vodja Staročehov pač ne bode hitel z odgovorom. Da drugih mož ne bode naznanil, je gotovo. Komisija bo pa vzlic temu najbrž nadaljevala svoje delo, ker vlada želi, da se dunajske punktacije izvrše. Nemci namreč trdijo, da komisija lahko veljavno sklepa tudi brez čeških zaupnikov. Tako se bode najbrž tudi zgodilo. Drugo leto bode deželni zbor že dobil celo vrsto predlogov o razdelitvi okrajev. Pomisliti je pa tudi treba, da bo položaj nekoliko drugačen, ko komisija dovrši svoje delo. Staročehi so itak dolgo trdili, da le tako dolgo ne morejo izreči se o razdelitvi okrajev, da vlada predloži vse dotične predloge. Na to jih bode vlada gotovo opomnila. Veleposestniki pa itak neso načelni nasprotniki razdelitvi okrajev po narodnostih. Glasovali so le zato proti taki razdelitvi, da obdržé Staročehi v zboru.

Mladočehi. Mladočeško politično društvo v Slaneh je v nedeljo bilo priredilo shod v Slaneh, katerega so se udeležili poslanci E. Gregr, Janda, Kounic, Krumbholz in Jindřich. Najprej je Janda hudo zabavljaj proti češkim veleposestnikom. Za njim je pa dr. Gregr pokazal, da je sicer dober govornik ali jako slab politik. Rekel je mej drugim, da ni dolžnost čeških poslancev, ohraniti Avstrijo, temveč le kraljevino Češko in slovanstvo. Menda ni pomislil, kar je že trdil pokojni Palacky, ko bi Avstrije ne bilo, da bi jo morali osnovati. Brez Avstrije bi se češka kraljevina malo časa dala ohraniti. Potem je govornik priznal, da punktacije še neso pokopane, kar je pokazala osnova novega sodišča v Teplicah. Govornik se je izrekel proti skupnemu postopanju s Staročehi, veleposestniki in Moravci. Mladočehom se je po njegovem mnenju boriti pred vsem za češko državno pravo, katero bodo gotovo dosegli, kakor so je tudi Ogri. Seveda je

dr. Gregr pri tem prezrl, da so Ogri dosegli svoje državno pravo v začetku ustavne dobe, ko se še ustava ni bila vživela, in je skoro vedno avstrijskih narodov priznati hi hotels. Po tridesetletnem ustavnem življenju je pa stvar vsa drugačna. Pa še nekaj druzega je omenil. Na Ogerskem se noben narod ni upiral ogerskemu državnemu pravu, kakor se pa Nemci na Češkem. Kdo ve, če bi bili Madžari ogersko pravo dosegli, ko bi bili nemadžarske narodnosti se ni vso moč upirale. Poleg tega sta pa na Ogerskem narod in plebsstvo bila jedina in je posebno poslednje mnogo pripomoglo k obnovljenju ogerskega državnega prava. Mladočehi pa odrivajo veleposestnike s silo od sebe. Vsak resen politik vé, da se češko državno pravo ne bode dalo doseči brez skupnega delovanja vseh prizadetih faktorjev. Dokler se ne pomirijo narodnostni boji v deželah češke krone, bode vse poganjanje za češko državno pravo le prazno delo.

Vnanje države.

Pij IX. Po raznih cerkvi sovražnih listih se večkrat trosi vest, da je bil papež Pij IX. prosto-zidar. Celó predsednik francoske zbornice je to trditev izrekel v javni seji. Kakor pa sedaj prosto-zidarski list „Schlesisches Logenblatt“ piše, je italijanski veliki mojster Adrijano Lemmi dobil vprašanje iz Francije, je li to resnica. V sled tega vprašanja so se začele preiskave, ki so pa pokazale, da se ne more najti noben dokument, ki bi mogel dokazati, da bi bil Pij IX. kdaj član kake italijanske lože. S tem mislimo, da je stvar dognana in dokazano, da je vse bilo izmišljeno.

Shodi vladarjev. Berolinski listi hoté vedeti, da pojde avstrijski cesar drugi mesec v Berolin, kamor pride ta čas tudi italijanski kralj. Ta novica pa še ni zanesljiva.

Turčija in Bolgarija. Osebe, katere so prišli v Ruščuku, bajé neso nameravale ubiti le bolgarskega kneza, temveč tudi sultana in pa razrušiti več poslopij v Carigradu. Za zaroto je najprej zvedela turška vlada, ki je vso stvar naznanila bolgarski. Bolgarska vlada je takoj dala hiše v pridonavskih mestih preiskati in zaprla osebe, kjer je našla bombe in dinamit. Zaprte osebe, ki so armenske narodnosti, so fotografirali in fotografije poslali v Carigrad, kjer pa vendar njih imen ne poznajo. Turška vlada je zelo vesela, da je bolgarska policija tako hitro dobila zločince.

Rumunija. Zbornici sta se zopet sešli. Takoj v prvi seji je vlada predložila predlogo, s katero zahteva za vojaške namene 25 milijonov frankov kredita.

Francija. Pariško prebivalstvo je jako potrto, ker so anarhisti razrušili gostilno, v kateri je policija prišla Ravachola. Pokazalo se je, da so anarhisti bolje organizirani, nego se je mislilo. To gostilnico je vedno stražila policija, pa vendar je ni mogla ohvarovati. Kdo je prouzročitelj atentata, se ne vé. Tri osebe so zaprli, ali nobeden ne vé, če so krivci mej njimi. Listi se jezé nad policijo, in zahtevajo, da se reorganizuje. Nedavno smo čitali v nekem listu, da je policija anarhista Mathieu-a sama izpustila, ker jej je obljubil, da jej bode služil za vohuna. Pa še več družih anarhistov ima policija tako v službi. Žal, da se kaže, da s tem ne doseže svojega namena. Mnogi najeti anarhisti pač vohunarijo pa ne za policijo, temveč za anarhiste. Zaradi tega pa mnogi listi zahtevajo, da naj se pomanjša tajna policija, za to pa pomnoži javno redarstvo.

Nemčija. Kakor neki monakovski list piše, se je pruski finančni minister izjavil, da on nikakor ni nič intrigoval proti naučenemu ministru in proti vladni predlogi šolskega zakona. Po mnenju tega ministra je cesar sam le zaradi mnogih izjav proti šolski predlogi začel misliti, da bi bilo dobro, da se zakon predela. Nikakor pa cesar ni mislil, da naj se vsa stvar opusti. Še le ko sta grof Caprivi in grof Zedlitz dala ostavko, je nastalo vprašanje, če bi bilo najboljšje, da se vsa ta stvar opusti. Ta izjava ministrova ima očividni dvojen namen. Na jedni strani hoče svoje postopanje oprati, na drugi pa svet prepričati, da neso proti predlogi delali drugi neodgovorni višji faktorji. Svojega namena pač ni dosegla.

Izvirni dopisi.

V Zagrebu, 20. aprila. Te dni se je javilo v tukajšnjem polslužbenem listu, da postane v kratkem (imenovanje je že sledilo) rednim profesorjem narodne ekonomije in finančnih znanostij dr. Nikolaj Tomažić mesto velezaslužnega pokojnega dr. Blaža Lorkovića. To imenovanje je osupnilo tukajšnje znanstvene kroge, kajti dr. Tomažić je bil odpre-deljen za naslednika umirovljenemu profesorju dr. Konstatinu Vojnoviću. Ker je pa profesor doktor Egersdorfer prevzel predmet Vojnovićev, državljansko pravo, moral je dr. Tomažić predavati rimsko pravo in zdaj naj bi pa dobil zopet novo stroko, namreč zgoraj omenjeno stolicu narodne ekonomije. Dvojbeno je, more li se kdo popolnoma pripraviti v tako kratkem času kar za tri stolice na vseučilišču, pa če je še tako marljiv in nadarjen. Pa tudi potrebno ni bilo, da se kaj takega zgodi. Ravno za narodno

ekonomijo je imelo vseučilišče marljivega privat-docenta že nekaj let v osebi dr. Jurija Vrbaniča, ki se je v tej stroki gotovo dobro izvežbal ter bi mogel zdaj zastopati pokojnega Lorkoviča. Proforski zbor našega vseučilišča je tudi tako sodil ter privat-docenta Vrbaniča predlagal za profesorja z vsemi glasovi razven enega. To je gotovo najbolje svedočba sposobnosti omenjenega kandidata. Ali vlado pa je drugače sodila ter ni potrdila sklepa vseučiliških profesorjev, nego je določila dr. Tomažiča za omenjeno mesto. In tako je avtonomija vseučilišča dobila zopet hud udarec. Trdi se, da ni omenjeni privatdocent pokazal do zdaj z nobeno razpravo svoje sposobnosti, ali ravno tako je tudi dr. Tomažič do zdaj ostal dolžan z dokazi v svoji sposobnosti na literarnem polju. A zopet je istina, da bode oni, ki se je bavil več let z istim predmetom, gotovo temeljiteje predaval, nego oni, ki se še-le pripravljajo za to. Sploh pa je tukaj zopet politika odločila, kajti dr. Jurij Vrbanič je brat poznatega narodnega bojnika v hrvatskem zboru in tudi profesorja na vseučilišču. Dosti jim je jeden, čema še drugemu pomagati do samostalnosti. Na tak način pa naše vseučilišče ne bode dobivalo lahko dobrih proforskih sil, kajti iz privatnih docentov se popolnjujejo po navadi na vseučiliških proforska mesta, a pri nas se odbijajo. Kdo bode hotel še v bodoče žrtvovati za pripravo časa in denar, če ni verjetno njegovo nameščenje? Tukaj vsaj bi morala odločevati sposobnost, ne pa nesrečno tako zlorabljeno politično mnenje.

Z Ogerskega in Hrvatskega se v novejšem času seli vedno več ljudi v Ameriko. V zadnjih treh mesecih t. l. se jih je izselilo gotovo čez 20.000. V Prago jih pride vsak dan od 100—600. Mnogi imajo komaj toliko, da pridejo v Ameriko, od koder jih ameriške oblasti pošiljajo nazaj na stroške ogerske države. To prekomerno izseljevanje gotovo ni dobro znamenje za socialne odnose dotične države, ter ni čudno, da se je začela vendar enkrat zanimati za to državna oblast, saj njej ne sme biti vse eno, je li prebivalstvo zadovoljno ali ne. Tudi je treba na vsak način to izseljevanje omejiti, kajti veliko jih gre v Ameriko brez premisleka, le v pohlepu za velikim zaslužkom, a večina takih propade na tujem, ali se pa še večji siromaki vrnejo, nego so bili pred selitvijo. V tem pogledu se je začelo ogersko ministerstvo dogovarjati z avstrijskim, na kak način bi se večkrat prav nepotrebno izseljevanje dalo za-
brani. Taka postava je potrebna, pa bode tudi koristna posebno za poljedelstvo, ker večidel izseljencev pripada ravno kmečkemu stanu.

Na ponovljeno trditev „Slovenčev“ da bode zagrebskim nadškofom imenovan benediktinec Haudek, izjaviti mi je toliko, da se je te dni pisalo po časopisih, da bode ogerski primas Vaszary pri svojem pohodu v Rimu tudi v tej zadevi razpravljaj pri rimski kuriji ter priporočil Haudeka za zagrebsko nadškofijsko stolico. Eden tukajšnjih dobro informiranih listov pravi, da je Haudek za Hrvate od strani Magjarov postavljen le kot neko strašilo, katerega se pa pri nas nobeden ne boji, kajti čisto nekemu drugemu kandidatu se po tej poti pripravlja vhod na stolico zagrebske nadškofije. Je li ta kandidat kanonik Vučetić ali grof Majlat, o tem ne morem izvestno trditi.

Iz Št. Jošta, 25. aprila. Iz mnogih krajev dohajajo „Slovenec“ dopisi, naznanjujoč nam vsakovrstne novosti, ki se kje godijo, le Št. Jošt bil je zadnji čas tih in miren, kakor bi spali. Pa saj ni čuda, ker bili smo do zdaj ločeni od sveta; le redkokdaj je došla kakšna novost k nam. Imeli smo 2 uri oddaljeno pošto v Horjulu; še le zdaj se nam je po dolgem moledovanju izpolnila prošnja, ko nam je c. kr. poštno in brzojavno vodstvo v Trstu na priziv visokega c. kr. kupčijskega ministerstva blagovolilo dovoliti nabiralnik za pisma in počenši z dnem 15. aprila trikratno pešpošto na teden med Horjulom in Št. Joštom.

Godi se nam zdaj kakor Mojzesu, ko je z visoke gore gledal v obljubljeni deželo; slišali in zvedeli bomo tudi mi, kakšno ceno ima les, kakšno sadje in drugi pridelki, pa dokler bomo imeli tako strma in nevarna pota, bodo vse naše nade zastonj.

Zatorej prosimo gospode deželne poslance, kadar bodo v zasedanju deželnega zbora, naj ne prezirajo nas, ker mi ne bomo nehali prositi poprej, dokler se ne uvrsti slaba, sila strma občinska pot med Vrdencem in Št. Joštom med okrajne ceste. Ker se iz deželne blagajnice ogromne svote dovoljujejo

tudi za reči, katere nas kmete toliko brigajo, kakor lanski sneg, imamo gotovo nado, da gospodje poslanci v prvem zasedanju našo pravično in silno potrebno prošnjo ugodno rešijo.

Za letošnjo Velikanoč so nam naš g. župnik preskrbeli krasne piruhe. Dobili smo novo, krasno cerkevno bandero, izdelano pri blagor. g. Ani Hofbauer-jevi v Ljubljani. Tukajšnji g. župnik že čez 18 let neumorno deluje pri nas za naš čast in večni blagor. Mnogo truda in sitnosti so imeli pri popravljanju cerkve in župniškega dvorca itd. Res je bilo treba nam kmetom včasih malo globokeje v mošnjiček poseči, pa vse smo radi storili. Cerkev in župnišče imata vse drugo lice, torej naj bode našemu gospodu župniku očitna hvala izrečena za njih neumorno ter vsestransko skrb.

Vsi želimo, da bi ljubljani pastir še dolgo med nami pastirovali, za obilni trud ter prestano skrb naj bode plačnik ljubi Bog.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. aprila.

(Prvi slovenski katoliški shod v Ljubljani.)

Osnovni odbor neumorno deluje, da čim prej izvrši pripravljala dela za katoliški shod. Dosedaj so imeli razni odseki dvajset sej. Dosedanjim odsekom pridružil se je nov odsek za krščansko umetnost, ker se je gradivo v tem oziru tako nakopičilo, da ga ni lahko priklopiti odseku za tisek. — Shod se bo vršil v Ljubljani, in sicer na starem strelišču. Ta prostor je v Ljubljani za tak shod najprimernejši, ker ima poleg velike dvorane tudi prostorne stranske sobe, kjer bode mogoče zborovati tudi posameznim odsekom. — Nadejati se je, da bodo razni odseki dovršili svoja pripravljala dela primeroma do konca maja. Do takrat se bodo pa tudi večinoma že povsod osnovali lokalni pripravljalni odbori, katerim se določijo vse resolucije, sklenjene pri osnovnem odboru, v pregled in posvet, da jih potrdé, ali z ozirom na svoje krajevne razmere dopolnijo ali spremené. — Radostno javimo, da so se že taki lokalni odbori za katoliški shod osnovali na nekaterih krajih. Taka poročila so došla odboru iz Vipave, Moravč in Kamnika. Tudi iz drugih kronovin dohajajo nam ugodna poročila. Zanimivo in informativno je zlasti poročilo lokalnega odbora moravškega, kateremu je načelnik prečastiti gosp. dekan Tomaž Kajdiž. „Zadnji čas je,“ — pravi poročilo, — „da se po katoliških shodih oživila tudi med prostim ljudstvom pojemajoče katoliško prepričanje, ter se vtrjujejo katoliška načela. Da se to pri nas tem uspešneje doseže, sklenili smo: a) ljudstvu o cerkvenih govorih povelikonočnih pojasniti potrebo in namene katoliških shodov sploh in slovenskega shoda posebej; b) sklicati binkoštni torek, dné 7. junija, v Moravčah pripravljalni shod, katerega naj se udeležijo prebivalci iz župnij: Moravče, Peče, Vače, Hotič, Sv. Helena, Dol, Ihan, Krašnja, Češnjica, Blagovica in Št. Ožbalt. Za drugi del obširne dekanije (Zagorje, Sava, Št. Lambert, Sv. Gora, Kolovrat, Št. Gotard in Čemšenik) osnoval se bo odbor s sedežem v Zagorju. Na pripravljalnem shodu v Moravčah dné 7. junija bodo govorili razni govorniki o katoliški zavesti, o šoli in o tisku itd. — Mi z veseljem pozdravljamo to misel. Vrli Moravčani bodo nas prehiteli ter v malem že junija meseca priredili svoj katoliški shod, kot pripravo za veliki katoliški shod. Dal Bog, da ta misel najde povsod vrlih posnemalcev. Za katoliško organizacijo med Slovenci bodo taki shodi velikega pomena. — Natančnejši program shodu v Moravčah objavimo pozneje.

(Mestne dopolnilne volitve.) Danes je volil II. razred. Od 956 volilcev jih je prišlo na volišče 169. Izvoljeni so: Dr. Majaron Danilo s 164, Svetek Anton s 164, Senekovič Andrej s 162 in Šubie Ivan s 161 glasovi. Lansko leto je prišlo volit 532 volilcev.

(Imenovanje in premeščenje.) Poštna oficijala g. Peter Grašič v Brucku ob Muri in gosp. Fr. Pavlič v Celju imenovana sta poštoma kontrolorjema. — Premeščena sta pa poštna asistenta g. Iv. Böhm iz Pontablja na Dunaj in g. Iv. Čmerek iz Brucka v Gradec.

(Pojasnilo.) V včerajšnjem članku „Po deželnih zborih“ je slučajno izostalo ime gospoda L. Svetca med onimi deželnimi poslanci, ki so vstopili v radikalni klub. Ta vest bode gotovo neprijetno iznenadila marsikaterega njegovih spoštovalcev.

(Še enkrat mestna hranilnica ljubljanska.)

Včerajšnji „Slov. Narod“ zlobno zavija naše besede o mestni hranilnici ljubljanski, češ, da mi podtikamo gospodu notarju Gogoli pristranost pri hranilnici. Proti takemu zavijanju besed moramo odločno ugovarjati, kajti naš vrednik je imel priliko prepričati se, da je vodstvo hranilnično, kateremu duša je ravno gospod Gogola, postopa gledé posojil popolnoma nepristransko, brez ozira na politično mišljenje njih prosilcev. A ravno zato, ker je g. Gogola duša temu zavodu ali „dejanjski vodja“, ob enem pa tudi načelnik toliko nasprotnemu nam političnemu društvu ter vrednik „Rodoljubu“, ki pri vsaki priliki bruha žveplo in ogenj na duhovnike, smatrala sta že imenovana dva duhovnika kot svojo dolžnost nasproti stanovskim svojim tovarišem in somišljenikom, da se odtegneta sodelovanju. Izstop smo mi naznanili brez vsega komentara ravno z ozirom na stvar. Da se je ta zadeva obširneje razpravljala, kriva je radikalna gospoda sama, a tudi odgovorna za mogoče posledice. Pri nas, žal, moramo računati s sedanjimi razmerami, da ne smejo politično „prononsovane“ osebe stati na čelu društvom in zavodom, pri katerih je treba skupnega delovanja narodnih krogov, da morajo vspevati. Na drugo se nam ne zdi vredno odgovarjati.

(Nesreča.) Iz Ilirske Bistrice se nam piše: V soboto je neki tukajšnji voznik peljal poln voz sena v Reko. Blizu Jelšan sreča ga uboga postarna žena ter prosi, naj jo vzame na voz. Voznik se da pogovoriti. Ko se voz pomiče mimo velikega brezna, stare se kolo in voz se zvrne. Vozniku se nič žalega ne pripeti, uboga žena pa pade tako nesrečno z voza, da si zlomi nogo. Ko se hoče premakniti, zdrči v štiri metre globok prepad, ter se močne pobije, posebno na levi roki. Žena je tembolj pomilovanja vredna, ker se je njen sin pred jednim mesecem vsekali globoko v nogo in sedaj ni za nobeno delo.

(Umor.) Iz Krškega se nam piše: Dne 18. t. m. to je, velikonočni ponedeljek sta šla mati Elizabeta Jerovec in njen sin France z Malega Korena, raške župnije v krškem okraju, k sv. maši na Studenec. Mej potjo hočeta v domačem hramu nad Rako pustiti kruha in mesa, ter sta namerjala nazaj gredé ustaviti se v hramu, a kaj se zgodi! Ko prideta v hram, hudobni sin vsled nekega prepira mater ubije, mrtvo zaklene v hram, gre na Studenec, popoldne pa v neki krčmi na Raki keglja, pije in preklinja. Okrog 11. ure po noči gre gledat v hram, ali je mati popolnem mrtva. Drugi dan reče očetu, da popelje voz gnoja v vinograd, dasi ravno je bilo grdo vreme. Hudobnež to res stori, v vinogradu pa mrtvo truplo zavije v obleko, položi na voz, pokrije z dračjem in suhimi trtami ter pelje skozi več vasi v neki gozd pri Raki. Tu izkoplje jamo ter zakoplje truplo. Vračajočega se domov je videl le neki otrok. Oče doma vpraša sina, kje je ostala mati. Sin se izgovarja, da je morda ostala pri sorodnikih na Studencu ali pa je šla v zapor v Krškem, ker je bila zaradi nekega prepira obsojena na tri dni. Sin gré celó sam naznanit žendarjem, da pogrešajo mater. Oni otrok pa pové očetu, da je videl sina z vozom proti gozdu. Oče gre po sledu in najde zakopano truplo svoje žene. Dne 24. t. m. so žendarji morilca izročili sodišču v Krškem, kjer je priznal svojo nečloveško hudobijo.

(Vojaški nabór) za okolico ljubljansko, in sicer za prvi razred, vršil se je tu v ponedeljek. Od 203 došlih mladeničev bilo je potrjenih h pehoti, topničarstvu in konjici 72 mladeničev.

(V Ameriko) je včeraj opoldne odpotovalo z gorejskim vlakom preko Bremena nad 100 oseb, nekaj tudi iz Ljubljane. Večina izseljencev je iz kočevskega okraja.

(Iz Krškega) se nam poroča, da je dné 11. t. m. Martin To mše, posestnik na Malencah pri Čatežu, vstal zjutraj zgodaj, vzel kosir ter odšel od doma, kakor je rekel domačim, po trte. Od istega časa ni sledu za njim, akoravno so že vse preiskali. Otroci in žena močno žalujejo.

(Iz Zagreba) se nam poroča, da se je mil. g. biskupu Gašpariču obrnilo na bolje.

(V Gradcu) je v ponedeljek umrl vladni svetovalec in vseučiliški profesor dr. H. Biderman. Rodil se je l. 1831 na Dunaju, vseučiliške nauke je poslušal na Dunaju in v Inomostu. Leta 1855 je predaval na vseučilišču v Pešti, pozneje na pravnih akademijah v Košicah in v Požunu, l. 1861 je prišel v Inomost, l. 1871 pa je po smrti profesor dr. vit.

Schreinerja v Gradcu prevzel stolico za upravno pravo, upravo in statistiko. Biderman je bil popolnem konservativen značaj in zaslužen profesor.

(Nesrečno žganje!) V ponedeljek zjutraj je posestnik Fr. Vrhovec v Spodnji Šiški našel v svojem listnjaku mrtvega hlapca Janeza Kreka, katerega je vsled preobilega zavžitega žganja zadela mrtvoud.

(Javna dražba) hišne oprave, podob itd. iz Dreotove ostaline vršila se bude jutri v hiši rajnega na Rinski cesti št. 6.

(Redovni kapitelj.) Včeraj so se zbrali na Dunaju zastopniki avstro-ogerskih samostanov dominikanskega reda v dvorani dunajskih dominikancev, da se posvetujejo o važnih redovniških zadevah in volijo novega provincijala, ker je bivši provincijal postal general dominikanskega reda. Izvoljen je oče Pavel Toggenburg.

(Dr. Lad. Rieger) pripeljal se je iz Arka na Dunaj, kjer ostane nekaj dni.

(Pri občinski volitvi) v Kranjski Gori je bil izvoljen županom Fr. Budinek, svetovalecema M. Razinger in Jos. Jakelj.

Telegrami.

Dunaj, 26. aprila. Naučni minister bar. Gautsch je odlikovan z velikim križem Leopoldovega reda.

Pariz, 26. aprila. Obravnava proti anarhistu Ravacholu se je danes pričela, zato so se storile vse potrebne naredbe v varstvo sodišča. Ravachol prizna, da je prouzročitelj napada v St. Germainu; to je storil, da bi obrnil pozornost na slabo stanje anarhistov. Sozatoženi Simon prizna, da je pazil pri napadu v St. Germainu. Generalni prokurator zahteva smrtno kazen za Ravachola in Simona.

Pariz, 27. aprila. Zapri so nekega Francois-a, o katerem sumijo, da je sokriv zadnje eksplozije.

Pariz, 27. aprila. Ravachol in Simon sta obsojena na dosmrtno prisilno delo, ostali zatoženci so oproščeni.

Atene, 27. aprila. Avstrijska cesarica se je zjutraj ob 9. uri odpeljala.

Progasto in karirano svileni blago, lousine — foulards — surah — taffetas — merveilleux itd. od 45 kr. do gld. 3-85 meter razpošilja poštine in colnine pristo svilarnica **G. HENNEBERG** (c. in kr. dvorni založnik), Zürich. Vzorec z obratno pošto. Pisma 10 kr. pošto. 140 2 (10)

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur
opazovanja	arokneta v mm	temperatura po Celziju			
7. u. jut.	730.0	8.4	sl. zapad	dež	35-20
26. 2. a. pop.	729.5	13.0	sl. svzh.	"	"
9. u. zveč.	729.9	7.2	zm. svzh.	"	dež

Srednja temperatura 9.5°, za 1.0° pod normalom

Žigovnik

23. aprila. Frano Zigler, stavbeni svetnik, 65 let, Igriške ulice 2, otrpnjenje srca.

24. aprila. Friderika Gerstenmayr, poštnega kontrolorja vdova, 49 let, Cesarja Jožefa trg 8, hiba srčnih klopcev.

25. aprila. Jernej Zalar, gostač, 73 let, Rožne ulice 13, jetika.

V bolnišnici:

23. aprila. Helena Vertočnik, delavka, 50 let, jetika.

Vozne zvezke

(Rundreisebillets), najpripravnije in najcenejše vozne karte sedanosti, veljavne za vsaki vlak, letne karte in privediteljstvo posebnih vlakov priporoča Jos. Paulin v Ljubljani mejnarodna potovalna pisarna, kjer se tudi o potovanju po celnem svetu vse potrebno brezplačno pozve. — Za pismen odgovor naj se znamka priloži. 206 4

Priporočilo zavoda za izdelovanje cerkvenih paramentov

Ludovika Kottala na Dunaju, I., Rothenthurmstrasse, 23

kateri ima največjo zalogo in izbere liturgično predpisanih in izdelanih masnih plaščev, dalmatik, pluvialov, banderov, baldahinov, velumov, monštrane, kelihov, ciborijev, svetilnic, svečnikov, kadilnic, lestencev, perila itd. itd. — Tudi se dobé altarne slike in krievna pota (oljnatobarvene slike), leseni kipi, božji grobi itd. po najnižji tovarniški ceni. 163 (12-7).

Ilustrovani katalogi franco in zastoj.

M. RANTH, Ljubljana,

V veliki izbiri novodošlih

umetnih cvetlic in njihovih delov.

Šopki za altarje

iz umetnih cvetlic od 50 kr. do 5 gld. 226 3-2

Zagrinjala in čipke.

25. aprila.

Pri Matiču: dr. Mattis, odvetnik; Epstein, inženir; dr. Raab s hčerjo; Clarenbach, Winterbach, Steinbeck, trgovci; Schütz, Paulin, Frankl, Schwarzer, Guschitz, potovalci, z Dunaja. — Stern iz Linca — Lang, zasebnik, s soprogo, in Schwarz, iz Grada. — Macola, trgovec, iz Trsta. — Schuldes, potovalec, iz Brna. — Schwab, inženir, iz Postojne.

Pri Sona: Stern: Herz, Tscheppe, Morgenstern, trgovci, z Dunaja. — Hribar iz Celja. — Pick, polkovni zdravnik; Fischer, davkarski nadzornik, iz Trsta. — Šeber iz Postojne. — Smrekar, inženir, iz Sevnice. — Demberger, tovarnar, iz Tržiča. — Kralupper, trgovec, iz Budimpešte. — Walland iz Konje. — Fröhlich, trgovec, z Reke. — Bianchi, graščakova soproga, s hčerjo, iz Ajdovščine. — Vetter, ces. ruski konzul, iz Egipta. — Kerk, trgovec, iz Brna.

Služba organista

se takoj odda pri mestni farni cerkvi v Kostanjevici. Prosilci naj se oglašijo pismeno ali pa tudi ustno pri farnem uradu v Kostanjevici. 230 3-1

Knjigovez-pomočnik,

kateri je dobro izvežban v vseh strokah tega obrta, se takoj sprejme v Krajčevi knjigarni v Novem Mestu; ob enem naj s svojo ponudbo stavi tudi pogov. 224 2-2

Cognac

naravnost s Francoskega pripeljan, najboljše, stare vrste, v steklenicah à 3 gld. in v malih steklenicah à 1 gld. 75 kr.

Piccolijeva lekarna

„Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (1312) 11

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse zobne operacije in zobna plombovanja

A. PAICHEL,

(12) 29 zobozdravnik (2) pri Hradskega mostu I. nadstr.

Razprodaja

Pozor!

Gospo-

dinje

Pozor!

(29) 29

V prodajalnici Andr. Druškoviča v Ljubljani,

Mestni trg št. 9/10

dobiva se po najnižji ceni

najboljša modrobela posteklenjena ploščevinasta

kuhinjska posoda

Tu dobiva se tudi vsakovrstno hišno in kuhinjsko orodje po najnižji ceni.

S tem ponuja se p. u. gospodinjam, prečast. duhovščini, gostilničarjem, predstojništvom, bolnišnicam itd. najboljša prilika svojo hišno in kuhinjsko orodje po ceni spopolniti ali pa si novo omisliti.

Cele kuhinjske oprave za neveste od gld. 15.— do gld. 200.—

Vnanja naročila izvršé se takoj.

Dunajska borza.

Dne 27. aprila.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 50 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 " "
Zlata renta 4%, davka prosta	110 " 95 "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 85 "
Akoije avstro-ogerske banke, 600 gld.	998 " "
Kreditne akoije, 160 gld.	321 " 00 "
London, 10 funtov stl.	119 " 80 "
Napoleonidor (20 fr.)	9 " 50 "
Cesarski cekini	5 " 65 "
Nemških mark 100	58 " 57 1/2 "

Dne 26. aprila.

Ogerska zlata renta 4%	109 gld. 80 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 49 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 " "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	141 " 50 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	184 " "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "
Zastavna pisma " " " 4 1/2 %	100 " 50 "
Kreditne srečke, 100 gld.	193 " "
St. Genois srečke, 40 gld.	62 " "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 " 40 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 " "
Salmove srečke, 40 gld.	63 " "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	67 " 50 "
Akoije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	150 " 50 "
Akoije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2887	" "
Akoije južne železnice, 200 gld. sr.	87 " 50 "
Papirni rubelj	1 " 21 1/2 "
Laških lir 100	45 " "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile štev. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvršé se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4 1/2 % zastavna pisma peštanske ogerske komercialne banke.

4 1/2 % komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

150.000 goldinarjev

dobi se z jedno

kreditno promeso

à gld. 4 1/2 in 50 kr. kolek.

Žrebanje dne 2. maja.